

د ننگرهار ولايتي شورا له ولايتي ادارې سره پر بكون اعلان کړ

د ننگرهار ولايتي شورا د غوايي پر ۱۸ مه، په دې تور چې گوندې ولايتي اداره ورسره د فساد په مخنيوي کې مرسته نه کوي، د پر بكون اعلان وکړ. د ولايتي شورا رييس نصرت الله ارسلار پرون تر غرمې وروسته، په جلال اباد ښار کې يوې خبري غونډې ته وويل، چې د ننگرهار اداره له ولايتي شورا سره همغږي نه لري او نه ورسره د فساد په له منځه وړلو کې مرسته کوي. هغه زياته کړه، چې مرکز او ولايت ته د اخطار په توگه د ننگرهار له ادارې سره خپل پر بكون اعلانوي. نصرت الله وويل، که تر دوو ورځو پورې سيمه ييزه اداره د دوی غوښتنې ونه مني او مثبت بدلونونه رانه وړي، نو دوی به د مدني ټولنو، ديني علماوو او قومي مشرانو ننگرهار شموله جرگه راوغواړي.

لسم کال - دويمه دوره، ۷۷۲ گڼه، پر له پسې ۱۸۳۹ مه گڼه، د ۱۳۸۹ ل - د غوايي ۱۹ مه - د يکشنبې ورځ، د ۱۴۳۱ هـ ق د جمادي الاول ۲۵ مه د ۲۰۱۰ د مې ۹ مه

شهر قندهار کشتارگاه متنفذان قومي

از چندی به اینسو، ترور متنفذان قومی و مقام های دولتی در شهر قندهار و ولسوالی های این ولایت به شدت جریان دارد. هفته های گذشته به شمول معاون شراوال و رییس اطلاعات و فرهنگ قندهار چندین متنفذ قومی در این شهر ترور شدند. با این حال، در اواسط هفته یی که گذشت، حیات خان یک متنفذ با رسوخ ولسوالی ارغستان در قلب این شهر مورد حمله افراد ناشناس قرار گرفته و به قتل رسید. این در حالی است که نیروهای امنیتی از راه اندازی عملیات خانه به خانه در این شهر خبر می دهند، ولی با وصف این، روند خونبار ترورها در این شهر و مناطق اطراف آن همچنان ادامه دارد. طالبان مسلح، شب گذشته قوماندان امنیه اسبق و متنفذ قومی را در ولسوالی ارغستان ولایت قندهار، به قتل رساندند.

سیدعلی ولسوال ارغستان، دیروز گفت: طالبان مسلح که شب گذشته در یک موتر آمده بودند،

دولسي جرگې راتلونکي ټاکنې او د پردې تر شاپي معاملې

میونسد - ولسي جرگې ته د کاندیدانو د نوم لیکنې لړۍ څو ورځې وړاندې پای ته ورسېده. د ټاکنو د کمېسیون په وینا ویل کېږي، چې دا ځل د ۲۶۱۵ شاوخوا کسانو خپل نومونه ثبت کړي، چې له دې جملې ۳۹۹ تنه یې ښځې دي. ټاکل شوي چې د ولسي جرگې ټاکنې د وږي پر ۲۷ نېټه تر سره شي.

سره له دې چې په دې نژدې وختونو کې به نوماندان خپل کمپاینونه هم پیل کړي او د خپل ځان په گټه به د ملت د رایو د خپلولو هڅې کړي، خو دلته یوه مهمه مسئله شته، چې د ډېرې پاملرنې وړ ده او ملت ته بایدې دي، چې د دې مسئلې پر وړاندې ډېر جدي او پر ځای قدم پورته کړي. د پورته یادې شوې شمېرې کاندیدانو له ډلې ټول پرنېټې نه دي، په دوی کې جنگسالاران، قاچاقبران، زورواکان، غله، پیسه داران او داسې خلک هم شته، چې د ملت د سوکالۍ پر ځای د ملت د سرخوږۍ سبب هم ګرځېدلای شي. په دوی کې یوه ډله داسې دي، چې زور لري او زرواکي چلوي، دوی غواړي د زور له لارې د خلکو رایې خپلې کړي او دا د دوی لپاره یو ښه چانس ځکه دی، چې ملت یې وسه او د زورواکو په مقابل

کې څه نه شي کولای او که غږ پورته کړي، نو سمدلاسه یې چاره کوي. همدارنګه بل اړخ ته د پیسو د خاوندانو، چې دا نورې یادې شوې ډلې ټولې په کې شاملېدای شي، هم د چانس گټلو امکانات زیات دي، ځکه دوی هم د پیسو په

د کابل پوهنتون محصلانو د ایران پر ضد لاریون وکړ

په کابل کې پرون بیا هم په ایران کې د افغان بندیانو د اعدام د لړۍ د بندلو په پلوي لاریون وشو. دغه لاریون د کابل پوهنتون د یو شمیر محصلانو له خوا وشو. لاریونکوونکو پر افغان دولت او یو شمیر نړیوالو سازمانونو دا انتقاد وکړ، چې په ایران کې د افغان بندیانو د اعدام د بندلو په برخه کې بې غوري ښيي. په ایران کې د افغان بندیانو د اعدام د لړۍ د بندولو په غورځون د پلوي لاریونونه کوي. ۳ مخ

تهدید تازه طالبان

طالبان دیروز تهدید کړه چې د هفته پېښرو به حملات جدیدی علیه نیروهای خارجی و وابستگان آنها در سراسر افغانستان دست خواهد زد.

به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس از میدان هوایی بگرام، این پیام تهدید آمیز که دیروز برای خبرنگاران ایمیل شد، حاکی است: این حملات که از روز دوشنبه آغاز می شود، ترور افراد، انفجار بم های کنار جاده یی و حملات انتحاری را در بر می گیرد. افزایش موج خشونت در بهار در افغانستان عادی است: زیرا این کشور کوهستانی از زمستان های بسیار سختی برخوردار می باشد.

در همین حال، جنگ ۹ ساله افغانستان تا به تازگی سال جاری و همزمان با آغاز عملیات نظامیان تحت رهبری امریکا به منظور پاکسازی طالبان از یک شهر کلیدی در جنوب این کشور، به طور سرنوشت سازی محک می خورد.

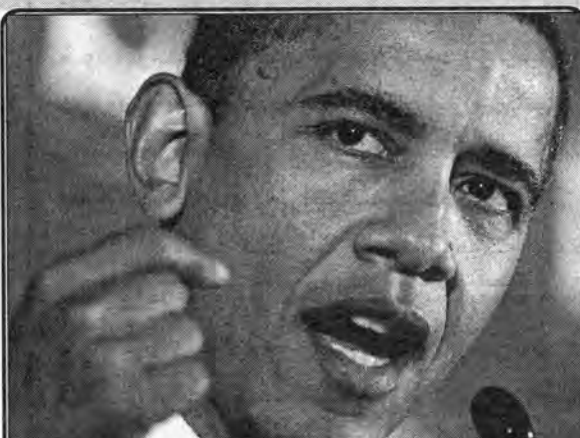

بر منزل منان خان متنفذ قومی حمله مسلحانه انجام دادند. موصوف افزود که در حمله یادشده، منان خان که قوماندان امنیه پیشین و معاون شورای انکشافی نیز بود، با دو محافظش کشته شد.

نامبرده می گوید که طالبان، موتر خود را در منطقه رها کرده و از منزل منان، موتر رنجر را با خود برده اند.

قاری یوسف احمدی یکتا از سخنگویان طالبان گفت که در این حمله، منان خان با پنج محافظ خود کشته شده است.

به گفته موصوف، طالبان مسلح ۳ ص

د اوباما نوې پوځي ستراتيژي به موثره وي که نه؟

سازمان عفو بین الملل طی اعلامیه یی: مقام های ایرانی شمار واقعی محکومان به اعدام را مشخص سازند

ما نگران نواقص و قصور جدی در نظام قضایی ایران و تشدید تبعیض علیه اتباع افغانستان در این کشور هستیم

سازمان عفو بین الملل که یک گروه مدافع حقوق بشر است، با توجه به اعدام ۳۵ تن از مهاجران افغان در ایران، این کشور را ملزم دانست، شمار اتباع محکوم به مرگ را مشخص کند. این سازمان روز گذشته، با اشاره به اخبار منتشر شده در این زمینه، مقام های ایرانی را متهم به پنهان کاری در خصوص شمار اعدامی ها کرد و از آنها خواست که بگویند، چه تعداد افغان محکوم به اعدام در زندان های شان هستند. سازمان عفو بین الملل در ادامه افزود، احتمالاً بیش از ۴۰۰۰ تبعه کشور افغانستان در زندان های ایران نکه داری می شوند که از این ممکن است، ۳۰۰۰ تن از آنان عمدتاً در ارتباط با مواد مخدر به مجازات مرگ محکوم شده باشند. حسیبه حاج ساحروی معاون مدیر عفو بین الملل در شرق میانه و شمال افریقا در این باره گفت، وجود این تعداد زندانی کاملاً نگران کننده است؛ به همین دلیل، ایران باید بی درنگ این اعدام ها را متوقف کند و اعلام کند، تاکنون چند افغان را اعدام کرده است. عفو بین الملل همچنین افزود، در حال حاضر، تقریباً یک میلیون آواره افغان در ایران به سر می برند که همه این افراد به دنبال

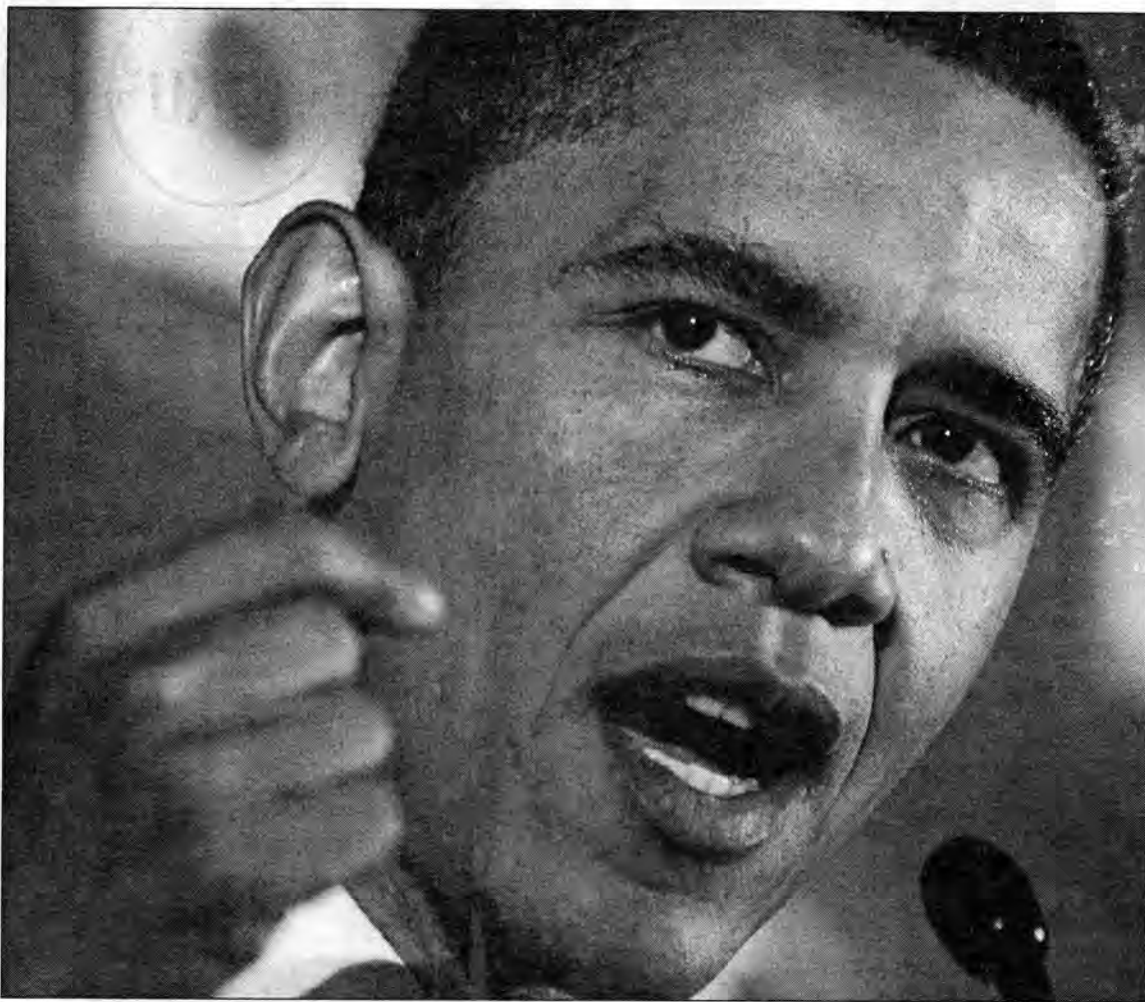
د لوی او بینونکي خدای په نامه

سر مقاله

ستم نامهار ایران بر آواره گان افغان

آواره گان افغان در ایران بدترین روز های عمر شان را می گذرانند. رژیم حاکم بر ایران که پیوسته می گوید، با دولت افغانستان در عالی ترین سطح روابط قرار دارد و دولت افغانستان هم خود را به کری زده و از این بابت اعتراض جدی ندارد و فقط با چند رفت و آمد دیپلوماتیک اکتفا کرده، سفارت و قونسلگری های افغانستان در ایران در سکوت خفتباری فرو رفته، نه تنها در وضعیت این آواره گان کوچکترین بهبودی نیامده، بلکه ظلم و استبداد ایرانی ها روز تا روز آنان را بیشتر تحقیر می سازد و فشارهای عجیبی را بر آنان وارد می سازد. بعد از اینکه این رفت و آمد ها صورت گرفت، باز هم دولت ایران چند جوان افغان را در زابل و زاهدان اعدام و اجساد شان را در ولایت نیمروز به خانواده های شان تحویل دادند و پول اعدام را از آنان گرفتند؛ این در حالی است که حدود ۳۰۰۰ افغان در زندان های ایران در انتظار اعدام اند و این رفت و آمدها و تشکیل کمیسیون ارزیابی هیچ معنا نداشته و هر لحظه که دل محاکم ایران بخواهد، اعدام های شان را ادامه خواهند داد. گزارش های رسیده از «مهریز» ولایت یزد حاکی از آن است که افغان ها به زور و با ضرب و شتم از این منطقه رانده شده اند. جسد یک نفر ایرانی که معلوم نیست، در کجا به قتل رسیده، به محل افغان نشین انداخته شده و بعد دولت ایران دو جوان افغان کمتر از ۱۶ سال را دستگیر و در حالی که پاسداران ایرانی ناظر صحنه بودند، ایرانی ها به خانه های افغان ها حمله برده که در این جریان، بیش از یک صد تن افغان زخمی شدند و در شفاخانه های یزد بستری می باشند که زخم اکثر شان به علت سوختگی بوده و روشن می شود که منازل افغان ها که ۲۰۰ خانواده در اینجا سکونت داشتند، آتش زده شده است و اما تا حال دولت ایران هیچ ایرانی را به جرم این همه جنایت ها گرفتار نکرده و بسیاری به این باور اند که به زودی این دو نوجوان افغان نیز، به این جرم اعدام خواهد شد؛ چون این کار به تحریک خود پاسداران ایرانی صورت گرفته، لذا دلتنی وجود ندارد که عاملان این جنایت را دولت ایران دستگیر کند. اکنون این افغان ها در شهر یزد بدترین روز ها را در زیر آسمان و بدون سرپناه به سر می برند. دولت ایران بعد از دستگیری مالک ریگی به افغان ها دستور داده که هر چه زودتر ولایت سیستان و بلوچستان ایران را تخلیه کنند و اکنون پاسداران ایرانی در هر جای که آدرس افغان را پیدا کنند، با سرویس به دروازه توقف کرده و لباس ها و فامیلش را به سرویس انداخته و از طریق پل ابریشم در نیمروز رد مرز می کنند. این رد و مرز با لت و کوب همراه می باشد و مقام های ولایت نیمروز گفته اند که چند جوان افغان در اثر این لت و کوب در شفاخانه نیمروز بستری شده اند. با اینکه هیأتی از سوی وزارت خارجه افغانستان به تهران رفت ولی دستاوردی نداشت، چند روز قبل شازدافیر سفارت ایران در کابل به وزارت خارجه خواسته و در مورد وضعیت افغان ها به او شکایت شد و فردایش وزارت خارجه ایران در تهران شازدافیر سفارت افغانستان را به وزارت خارجه خواست و واکنش بالمثل نشان داد؛ چیزی که قابل پیشبینی بود: زیرا ایرانی های حاکم بر آن کشور، افغان ها را انسان ندانسته و با غرور جاهلانۀ عجیبی به افغان ها می بینند و فقط با توهین و تحقیر آنان، عقده های خود را می ترکانند. دولتی که بر شهروندان خود کوچکترین رحمی نداشته باشد و هر روز دسته دسته جوانان خود را به پای دار ببرد و نویسنده گان و آگاهانی که فقط به خاطر انتقاد بر نحوه برگزاری انتخابات و فساد انتخاباتی روز ها در زندان می مانند و بعد او را به جوخه اعدام می سپارند، از تحقیر و سوزاندن افغان های مهاجر که در پرتو هیچ قانونی در سایه چنین رژیم فاشیستی به سر می برند، نباید شکوه کرد. این رژیم مردم ایران را علاوه به اینکه در زندان سرتاسری به نام ایران به گروگان گرفته، کشور شان را در انزوای عجیب جهانی و منطقه بی فرو برده و به این خاطر، دیر نخواهد بود که مردم ایران تصمیم خود را برای پایان دادن به این حاکمیت خواهند گرفت و دنیا را از شر آن نجات خواهند داد.

د اوباما نوې پوځي ستراتيژي به موثره وي که نه؟

په افغانستان کې به د اوباما نوې پوځي ستراتيژي موثره وي که نه؟ واشنگتن پوسټ ورځپاڼې دا پوښتنه په داسې حال کې مطرح کړې، چې ټاکل شوې افغان ولسمشر حامد کرزي روانه اونۍ امریکا ته لاړ شي. په افغانستان کې د سوله ساتو ځواکونو د تاوتریخوالي ضد سلاکار ایرن سمسون دې پوښتنې ته ځواب ویلی، ده زیاته کړې، په دوو دلايلو باید په افغانستان کې پوځیان زیات شي. لومړی: د تاوتریخوالي ضد فعالیتونه درهبرۍ یاد رځباتونو په څارنه کې یو ډول تمرین دی. په دې مات چې په افغانستان کې د عسکرو زیاتول په حقیقت کې د یوې پېچلې معادلې یوه برخه ده. دویمه دا، چې په

تېر ډسمبر کې چې د اوباما له خوا افغانستان ته اضافي پوځیانو د لېږلو ژمنه وشوه، تر اوسه د دغو ځواکونو نیمایي برخه افغانستان ته رسېدلې، دا ویل اوس هم مشکله ده چې ایا دغه ستراتيژي به افغانستان ته موثره وي که نه؟

ځینې عسکر چې افغانستان ته رسېدلې، هلمند ته روان دي او د مارچ په پوځي عملیاتو کې به برخه اخلي. په دې ځای کې تر سختو جگړو وروسته، د څه ناڅه پرمختګ نښې لیدل کېږي. نوموړی وايي، مارچ چې یو وخت سل په سلو کې د طالبانو په ولکه کې وه، اوس د دولت کمر نګه حضور په کې ښکاري. په دې مانا چې

یوازې شلو دولتي کارکوونکو په کې د سیمې هېرو شویو خلکو ته اساسي خدمات پیل کړي.

ایرن وايي، د دې لپاره چې د ځواکونو د زیاتولو ستراتيژي بریالی وي، نو اړتیا ده چې افغان او ایتلافي چارواکي بزګرو ته ور مرستې وکړي او د پانګونې زمینه ورته برابره کړي.

خو په کار نیګي تحقیقاتي موسسه کې یو تحلیلوونکی ګیلیس دورون سورو بیا وايي، چې په افغانستان کې د ځواکونو د زیاتولو ستراتيژي کار نه وړکوي. یوازې سیمه چې د

تاوتریخوالي ضد ستراتيژي په کې عملي شوې، مارجه ولسوالي ده، چې نتیجې یې ناوړه وې. طالبان اوس هم

په مارچ کې شته او خلک نه د سیمه ییز حکومت ملاتړ کوي، نه د امریکایي ځواکونو. د نیو امریکن سکيورټي د مرکز مشر جان ناگل وايي، د تاوتریخوالي ضد مبارزه یوازې د سخت دریځو په نیولو او یا وژلو سره نه بریالی کېږي.

هغوی چې د ایدېالوژۍ له مخې جګړې ته متعهد دي، باید مړه یا ونیول شي، خو د ټیټې سطحې زیات طالبان او د هغوی متوسط مشران فکر کوي، ښه چانس ورته دا دی، چې تاوتریخوالي شاوګرځوي او له جګړې لاس واخلي. د جان ناگل په وینا، د افغانستان په جنوب او ختیځ کې بهرنی ځواکونه په داسې حال کې زیاتېږي، چې د بې پېلوته الوتکو حملې او د طالبانو پر وړاندې په مبارزه کې پر پاکستان زیات فشار اغېز ناک تمامېږي.

ناگل وايي، حامد کرزي واشنگتن ته د خپل سفر پر مهال، له ښاغلي اوباما سره په کتنه کې پر دې خبرې کوي، چې سیاسي هڅې څومره هېرې شوي او امریکا به د هغو طالبانو کوم شرایط ومني، چې د خبرو اترو لېواله دي، خو دا چې کرزي به یوه مناسبه سیاسي حل لار پیدا کړي که نه؟ دا به د بارک اوباما د تاوتریخوالي ضد ستراتيژۍ لومړنۍ ازموینه وي.

د ازادي راډیو د راپور له مخې، د امریکا په سمندري پوهنتون کې د کلتور او کشمکش پروګرام رییس تامس چانسن بیا په دې باور دی چې د عسکرو د شمېر زیاتول افغانستان ارام، باثبات او خوندي کولای نه شي. نوموړی وايي، په تېر وخت کې هم د ځواکونو زیاتولو، ځینې سیاسي او پوځي ناکامۍ درلودې.

چانسن وايي، په ویتنام کې زموږ تجربه دا راوښوده، واشنگتن پوسټ ورځپاڼه د

دې مقالې په پای کې لیکي، ایا په افغانستان کې به د اوباما ستراتيژي موثره وي؟ شاید هو، خو زموږ لپاره نه.

په روداتو کې ۳۴ ټولګټې پروژې بشپړې شوې

د ننگرهار په روداتو ولسوالۍ کې د غوايي پر ۱۸ مه، د بیارغونې ۳۴ ټولګټې پروژې بشپړې او ګټې اخیستنې ته وسپارل شوې.

د روداتو ولسوال علي اکبر سادات وویل، چې په دې پروژو کې ۲۲ د اوبو لوی بندونه، د یو کانال او ۱۱ کاریزونه شامل دي. هغه زیاته کړه، چې پردې پروژو څه دپاسه ۶۵۸ زره امریکایي ډالر لګښت راغلی، چې د امریکا د نړیوالې پرمختیايي ادارې له خوا وړکړل شوی دی. ولسوال وویل، چې سړکال ددې ولسوالۍ فصلونه د اوبو نه شتون له امله له لوی ناورین سره مخ شوي وو، چې د دې کانالونو په جوړېدو به د روداتو د اوسېدونکو ستونزې حل شي.

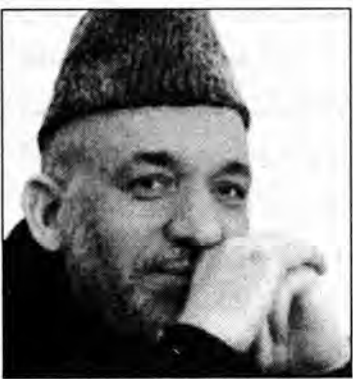
د دغو پروژو یوه مسوول انجنیر فرید وویل، چې د یادو شویو بندونو او کانال په وسیله به د سیمې ۱۱۲۲۵ جریبه ځمکه څرپه شي. انجنیر فرید وویل، چې له دغو کانالونو به ۱۷ زره او ۸۸۹ کورنۍ ګټه پورته کړي. د هغه په وینا، له دغو پروژو څخه یې موخه داده چې د سېلابونو له اوبو څخه په سمه توګه ګټه پورته شي.

د سمیع الله په نامه یوه کروندګر پړواک ته وویل، چې تېر کال د اوبو د نشتوالي له امله د دوی فصلونو سم حاصلات نه وو وړکړي.

هغه هیله څرګنده کړه، چې د دې پروژو له بشپړېدو سره به د دوی سیمه د کرنې له اړخه ډېر پرمختګ وکړي.

کرزی:

د سولې لپاره لا اوږده لار په مخکې ده

د افغانستان ولسمشر حامد کرزي ویلي، چې د امریکا متحد ایالتونه او نور متحدان یې لا هم اوږده لاره په مخ کې لري، چې په افغانستان کې د امنیت د راوستلو لپاره خپل عملیات د بریالیتوب تر برابره ورسوي.

ولسمشر کرزي په یوه لیک کې چې د واشنگتن پوسټ ورځپاڼې په پرونۍ ګڼه کې چاپ شوی، همداراز ویلي: زموږ سفر یو دی، خو په افغانستان کې د نړیوالو د ډېرې هلې ځلې کړې، خو لا هم په دې هېواد کې سولې او امنیت ته د رسېدو لپاره لا ډېره لار په مخکې ده.

کرزي ویلي ده تل پردې ټینګار کړی چې باید د افغانستان له پولې دباندې د طالبانو او وسخت دریځو عملیاتي ۳ مخ

د ولسي جرگې راتلونکې...

په زور ولسي جرگې ته ولېږي او په دې توگه ولسي جرگه یوه تړلې او یوه داسې جرگه شي، چې یوازې او یوازې د دوی په گټه کار وکړي او په دې توگه په افغانستان کې د دوی ټولو ناروا کړنو ته مشروعیت ورکړي، ځکه د جرگې پرېکړه د اکثریت پر بنسټ ولاړه وي او د دې ډول کسانو په بریالیتوب سره ولسي جرگه د ولس جرگه نه، بلکې د سرمایه دارانو او بانکونو جرگه کېدای شي، ځکه بانکونو او سرمایه دارانو ته یوازې خپلې گټې مهمې دي او ملت ورته د لوټې ارزښت هم نه لري او دا خبره په فیوډلېزم او کپیټالېزم نړۍ کې ټولو ته جوته ده، چې دوی څه هدف لري او د کوم هدف لپاره کار کوي.

باید وویل شي، چې زموږ ملت که له یوې خوا د فقر او بې وسۍ پر پوله ولاړ دی، له بلې خوا د سواد کچه هم په کې په خورا اندازه ټیټه ده، د سواد د کچې ټیټوالی هم د دې لامل کېدای شي، چې ملت د ښو خلکو او بدو خلکو تر منځ ښه تفکیک ونه شي کړای او په دې توگه داسې کسانو ته رایه ورکړي، چې هغوی د ملت گټو ته هېڅ ارزښت نه ورکوي او یوازې خپلې گټې ورته ارزښتمنې وي. په دغو نوماندو کې ډېری داسې کسان هم شته، چې هغه د چا خبره د خبرو او د خلکو د غولولو ډېر ښه هنر لري. دوی اکثره ملت ته په خپلو ویناوو کې داسې کلمات استعمالوي، چې ملت پوره پوره د دوی له وینا متاثره کېږي او د دوی په لور میلان نیسي، د بېلگې په توگه دوی کله کله په خپلو ویناوو کې ژاړي هم او داسې خبرې کوي چې ته به وایې د ملت یوازې غمخور او پر ملت یوازې زړه سواند دی، دی. په هر صورت دا چې په یاده شوې شمېره نوماندانو کې به څومره وړ او مناسب او څومره نامناسب او د ملت گټو ته غله خلک وي، د دې لټول او پرېکړه کول زموږ د ملت د واکمنۍ دنده ده، چې باید ملت خپل واک وکړي او د تېرو په استناد او تجربو سره د راتلونکې لپاره گام پورته کړي. ځکه ملت یو ځل تجربه ترلاسه کړه، که څه هم په ملت کې د سواد کچه په عمومي توگه یو څه ټیټه ده، خو وایي، چې تجربه د علم او پوهې مور ده. ملت تېر ځل هم د ټاکنو په برخه کې تجربه حاصله کړې، هغه که د ولسمشرۍ ټاکنې وې او که د ولسي جرگې، خو اوس چې یو ځل بیا د ولسي جرگې د ټاکنو وخت رارسېدلی، نو ملت باید د تېرو تجربو پر بنسټ دا ځل تصمیم ونیسي. تېر ځل هم ملت پر ډېرو کسانو باور وکړ او رایه یې ورکړه، خو د همدغه ملت له خوا ولسي جرگې ته استول شوي استازي بیا بېرته په ځواب کې داسې څه ورکړل، چې ملت یې پر خپله ورکړل شوې رایه پېښمانه کړ. دوی ځینو ښاغلو ملت ته یو څه ویلي وو، خو ویې کړل بل څه، دوی ملت ته ډېرې غوږې غوږې او داسې وعدې ورکړې وې، چې هغه د چا خبره ټول ملت یې پر ځان رامات کړی و، خو بالمقابل دوی بېرته له ملت سره خپلې ژمنې هېڅ عملي نه کړې او یوازې د ټاکنو پر مهال یې د خپل بریالیتوب په پار ملت ته غولونکې وعدې ورکولې، خو کله چې بریالي شول، بیا هر څه بدل شول.

نو اوس چې یو ځل بیا د ټاکنو وخت را

رسېدلی او له بلې خوا یادې شوې گڼگوسې هم وجود لري، نو د تېرو ټاکنو په پرتله دا ځل ټاکنې ډېرې حساسې او مهمې دي او دا ځل ملت د یوې سترې آزموینې په درشل کې قرار لري. دا ځل باید ملت د خپل ځان د سوکالۍ او پرمختگ لپاره په خپله داسې یو معقول او پر ځای تصمیم ونیسي، چې بیا سبا په خپله رایه پېښمانه نه وي. کېدای شي د یو څو تنگو او پیسو په مقابل کې یو څوک رایه ورکړي او یا هم چا ته غوږې غوږې وعدې ورکړل شي او په دې توگه خپله رایه په خپله خوښه نه، بلکې د نوماند په غوښتنه استعمال کړي او یا هم ښايي د ځینو تعصبونو له امله یو چاته رایه ورکړل شي، خو دا کار په اصل کې گټې او لویې ستونزې راتوکولای شي او ملت د سوکالۍ او پرمختگ پر ځای د بربادۍ او وروسته پاتې والي په لور بېولای شي. نو د دې لپاره چې ملت خپله سوکالۍ په خپله ځانته پیدا کړي، نو خپله رایه باید په خپله خوښه استعمال کړي او د تېرو تجربو او د ملت د ټولو ارزښتونو په پام کې نیولو سره خپل دغه ستر امانت (رایه) په ښه توگه ترسره کړي او د خپل سوکاله او ارام راتونکي بنسټ پر خپلو لاسونو کېږدي، نه د بل په خوښه او د بل پر لاسونو. په همدې هیله.

شهر قندهار کشتار گاه...

یک موټر رنجر را با یک تعداد اسلحه و مهمات، با خود برده اند. هفته گذشته، حیات خان یک تن از اعضای شورای انکشافی محلی ارغستان نیز، در شهر قندهار کشته شد. شایان ذکر است که از دو نیم ماه گذشته بدینسو، حدود ۵۰ فرد که شامل ماموران دولت، منتقدان قومی و یا اعضای خانواده آنها، کشته شده اند. این قتل ها در حالی صورت می گیرد که نیروهای ناتو، از آغاز عملیات وسیع در این ولایت خبر می دهند.

د کابل پوهنتون محصلانو...

د کابل پوهنتون د اجتماعي علومو د پوهنځي یو محصل محمد حنیف دانشیار د لاریونکوونکو محصلانو د غوښتنو په اړه وویل: "موږ غوښتل چې پر دریو اساسي ټکو خبرې وکړو، یو زموږ جدي انتقاد پر افغان بې کیفایته دولت دی، چې اصلاګې خپل مسوولیت نه دی ادا کړی، دویم د افغان کډوالو پر وړاندې د احمدي نژاد د حکومت له تاوتریخوالي ډک چلند دی او درېیم انتقاد مې پر نړیوالو سازمانونو، لکه د بشر د حقونو خپلواک کمېسیون او د کډوالو چارو اداره دی، چې په دې برخه کې یې خپل غېږ نه دی پورته کړی."

خو افغان دولت او نړیوالو سازمانونو په وار وار سره ویلي، چې دوی په دې برخه کې له ایراني چارواکو سره په خبرو کې دي. په ایران کې د افغان بندیانو د اعدام خبره لومړۍ پلاد افغانستان په ولسي جرگه کې د هرات ولایت د استازو له خوا راپورته او تر رسنیو ورسېدله. د راپورنوله مخې پنځه څلوېښت افغان بندیان په ایران کې اعدام شوي دي، خو ایران دولت یوازې د شپږو کسود اعدام خبره منلې ده. د ازادي راډیو د راپور له مخې، ویل کېږي چې شاوخوا پنځه زره افغانان په ایران کې بندیان دي او نژدې درې زره بندیانو ته د اعدام سزا ورکول شوې ده.

د سولې لپاره لا اوږده...

مرکزونو او پناهځایونو ته پام زیات شي، خو دا ستونزه تراوسه پورې نه ده حل شوې.

ښاغلي کرزي زیاته کړې: د شپې په مخه د افغانانو پر کورونو د حملو او د تلاشو پای ته رسول او د افغانستان په خاوره کې افغانانو ته د بنديخانو سپارل له بریالیتوب سره لویه مرسته کولای شي. د ولسمشر کرزي په وینا د ملکيانو مرگ ژوبلې په افغانستان کې د یاغیانو پر ضد مبارزې ته سخت تاوان اړوي.

ښاغلي کرزي ټینګار کړی، په افغانستان کې د ناټو او امریکايي ځواکونو عمومي قوماندان جنرال سټنلي مک کرسټل په دې برخه کې زیات کارونه کړي، خو تر دې نورو هڅو ته اړتیا ده.

ولسمشر کرزي د جمعې پر ورځ د کابینې له څو وزیرانو سره په بگرام کې د امریکايي ځواکونو اډې ته لاړ او په افغانستان کې یې د امریکايي پوځیانو د هلوځلو په تېره بیا د افغانستان د ملي اردو د ځواکونو د روزنې ستاینه وکړه.

د تاند د راپور له مخې، ښاغلي کرزي د افغان کوماندو ځواکونو له یوې ډلې سره هم ولیدل، چې له امریکایانو سره کار کوي او امریکايي پوځي مقاماتو د خاصو عملیاتو په باب ده ته معلومات ورکړل.

مقام های ایرانی پنهانکاری...

بیش از سه دهه جنگ در افغانستان از کشور خود گریخته اند. این سازمان با اشاره به اینکه در ایران مجازات قاچاق، میزان مشخصی از مواد مخدر منجر به مجازات مرگ خواهد شد، افزود، با اینکه ایران به شدت با قاچاق مواد مخدر دست به گریبان است، اما اجرای مجازات اعدام برای مبارزه با قاچاق مواد مخدر عملی نادرست، بی تاثیر و ناقض حقوق بشر است. ساحروی خاطر نشان کرد، متأسفانه این افراد تنها مقدار ناچیزی مواد مخدر به همراه داشته اند، با این همه مقام های ایرانی به خطا به مجازات اعدام متوسل می شوند، ما نگران نواقص و قصور جدی در نظام قضایی ایران و تشدید تبعیض علیه اتباع افغانستان در این کشور هستیم.

وزیر خارجه به ولسی جرگه فرا خوانده شد

ولسی جرگه، وزیر خارجه را برای توضیح گزارش هایی مبنی بر اعدام چند تن از مهاجران افغان در ایران، فراخواند. اخیراً این موضوع در افغانستان بحث های داغی را برانگیخته است. نماینده گان ولسی جرگه از زلمی رسول وزیر خارجه انتقاد کردند که از زمان انتشار گزارش ها در باره "اعدام" شماری از مهاجران افغان در ایران، "زمان کافی" در اختیار داشته است، تا شمار دقیق اعدام شده گان را مشخص کند.

محمد یونس قانونی رییس ولسی جرگه خطاب به آقای رسول گفت: "چند تن افغان در ایران محکوم به مجازات هستند؟ مجازات می تواند حبس باشد، کوتاه مدت، طویل المدت و حتا اعدام. این ارقام باید به دست بیاید. اگر ما این ارقام را به دست نیاوریم، از کسی که حقوق طبیعی اش را مطرح کردیم، دفاع نخواهیم توانست."

عبدالرحمن پروانه کی بود؟

مشغول گشت و مدت ۱۵-۲۰ سال ر؛ در خلوت و انزوا در طاعت و عبادت معبود سپری کرد. موصوف در همین مدت، به مطالعه کتب عرفانی و تصوفی پرداخت و هم یک تعداد شاگردان را در راه تصوف و عرفان تربیه کرده اند.

کارنامه های وی در وزارت فواید عامه و هم دستگاه ساختمانی افغانی در تاریخ کشور به خط زرین ثبت است و می تواند، به حیث یک الگو یا نمونه برای نسل بعدی باشد. وی منافع ملی و مصالح علیای کشور را از همه چیز بالاتر دانسته و همیشه در غم وطن می سوخت. روحش شاد و یادش گرامی باد

در اخیر شمه یی از گفتار مرحومی را نقل می کنیم:

من در احدی از جریان های بیست ساله وطن ناشی از دست درازی های اجانب دخالتی نداشته، صرف مذهب مقدس و پرافتخار حنفی را برای خود کافی و موقف بی طرفی ام را تا امروز حفظ، اما این بی طرفی به معنای بی تفاوتی نبوده است، بلکه بطرفداری از حق علیه باطل به نحو شایسته و کما حقه به مبارزه قلمی و مالی در این شرایط حساس، نازک و دشوار ادامه داده و الی رمق های آخر، بدون منسوبیت به کدام دار و دسته یی به نحو یک تاز ادامه خواهم داد، انشاء الله تعالی و من الله التوفیق. **پروانه**

په وردگو کې لاریون وشو

شاوخوا سیمو ډزې وکړې، چې په پایله کې یې ۳۱ کلن همایون په خپله هټی، کې په گولی ولگېد او ووژل شو. د حسن خېلو د کلي اوسېدونکي او د لاریون بل گډونوال احمد جاوېد نوري وايي، چې د یادې شوې کمپنۍ کسانو وروسته له هغه چې د سالارو په سیمه کې چاودنه پرې وشوه، له سالارو څخه شاوخوا دوه کیلومتره لرې، همایون په ډزو ووژلی دی.

نوموړي وویل، چې د همایون تر وژلو وروسته، د سیمې په سلگونو خلک او د خالد بن ولید د لېسې زده کوونکي سرک ته راووتل او د کابل - کندهار لاره یې د ترافیکو پرمخ وټر له. د نوري په وینا، د لومړي ځل نه دی چې د دې سیمې بېګناه عام خلک وژل کېږي.

د ده په خبره، تېر کال هم د همدې ولسوالۍ په هفت آسیاب سیمه کې نښته وشوه او بهرنیو ځواکونو په کورونو او کرنیزو ځمکو کې شاوخوا ۲۷ ملکي وگړي ووژل.

د پټواک د راپور له مخې، وردگو د والي ویاند شاهدالله شاهد، د یادې شوې کمپنۍ دا عمل وغنده او ویې ویل، چې همایون د حضرت په نامه د یوې امنیتي کمپنۍ کسانو په ډزو ووژلی دی.

نوموړي د نورو معلوماتو له ورکولو پرته وویل، چې تردې مخکې هم د امنیتي کمپنیو کسانو په سیمه کې عام خلک وژلي دي.

د وردگو په سیداباد ولسوالۍ کې وروسته له هغه، چې د یوې امنیتي کمپنۍ کسانو یو ملکي وگړی په ډزو ووژه، د سیمې خلکو لاریون پیل کړ او د کابل - کندهار لویه لاره یې وټر له.

د وژل شوي تن د عمه زوی انجنیر فهیم، چې له لاریون کوونکو سره ملګری و، وویل چې د ماما زوی یې همایون د غوايي پر ۱۸مه سهار شاوخوا اته نیمې بجې د یوې امنیتي کمپنۍ کسانو په ډزو ووژه. دده د څرګندونو له مخې، په سیمه کې د کابل - کندهار پر لویه لاره د امریکايي ځواکونو اګمالاتي کاروان تېرېده، چې چاودنه پرې وشوه، خو زیان یې نه درلود.

د هغه په وینا، تر چاودنې وروسته د کاروان امنیتي کسانو په سیمه کې د حضرت خالد بن ولید (رض) پر لېسه او د حسن خېلو کلي په

افغانستان، دیدار با گذشته

امیر فولادی

باشکوه بوده؛ مجلل مثل قصر، با محافظان انگلیسی. ما هنوز در سال ۱۸۸۰ میلادی هستی ها؟ چه طور؟ هیچ. چون هنوز هم برای حفظ دولتمردان خود به نیروهای خارجی نیاز داریم پس خیلی هم گذشتگان ما شجاع و بیگانه ستیز نبوده اند. این هم نمونه اش... سیاسی شد. بگذریم. خانه والی قندهار در ۱۸۸۰ میلادی نشان می دهد که در آن زمان، معماری افغانستان تغییر کرده و قلعه های گلی جایش را به ساختمان های آجری و سنگی داده و سبک معماری و تزئین آن نیز خاص است. خوش خبری دیگر این است که این نمایشگاه در شهر هرات نیز برگزار می شود و در پایان عکس ها به آرشیف ملی افغانستان در کابل منتقل می شود. اخیراً قطعات دزدیده شده از موزه کابل نیز باز برگردانده شدند و سر جای اصلی شان قرار گرفتند. چنین تلاش هایی خیلی ارزشمند و ضروری است. گردآوری چنین عکس هایی شاید بتواند، هویت پاره پاره شده ما را به هم آورد و گذشته ما را نیز برای خود ما جذاب کند. چون آن گونه که سال ها پیش فکر می کردم، مشکل در خشن بودن تاریخ ما نیست که در موهوم بودن آن است. آخر آدم چه قدر می تواند، به یک صفحه سفید یا یک پرده سیاه نگاه کند؟ بر این صفحه سفید یا تخته سیاه کم دارند می نویسند. این خیلی مبارک است. در گزارش تصویری این صفحه جان فلکونر John Falconer متصدی این مجموعه در کتابخانه بریتانیا ما را با این عکس های تاریخی آشنا می کند.

سوال بگذاریم، وگرنه بعد از جستجوی فراوان چیزی که حاصلمان می شود، حسرت است و خستگی. چون یا چیزی نیست و یا هم اگر هست، در پستو خانه های ارگ و وزارتخانه ها و ادارات دولتی است و نباید انتظار داشت که به درد یک پژوهشگر و جستجوگر بخورد. در سال های جنگ، شایع شد که یکی از احزاب از مغاره های اطراف مجسمه های بودا در بامیان به عنوان انبار سلاح و تجهیزات نظامی استفاده می کند و اگر مواد انفجاری که آنجا نگهداری می شود، ناکهان منفجر شود، ممکن است به پیکره های بودا نیز آسیبی برسد. بگذریم از اینکه بعد بر سر آن مجسمه ها چه آمد. یادم هست که در آن سال ها "طغیان ساکایی" استاد پوهنتون کابل مقاله ای در این باب نوشت و در آن آورده بود که هر سنگریزه پیکره بودا و مغاره های اطراف آن، کلمه ای از یک سند معتبر تاریخی ماست و اگر سر جایش نباشد، بخشی از آن ناقص می شود. حالا وقتی عکس های نمایشگاه کابل را می بینم، احساس می کنم، صفحات زیادی از یک کتاب تاریخی معتبر به افغانستان باز گردانیده شده است. صفحه غزنی، زادگاه من. خیلی به این عکس خیره شدم. این عکس، شهر غزنی را چنان نشان می دهد که در گذشته بوده است. شاید همان شهری که عنصری بیان می کند و منوچهری، صفحه کابل. این صفحه ها کامل است، بالاحصار را نشان می دهد. به راستی که دژ محکمی بوده و تسخیر آن برای کسانی که علیه انگلیس می جنگیده اند، بسی دشوار. دامنه های آن چه خالی بوده، باغ، مزرعه، درخت های توت، قندهار. همه خانه ها گنبدی بوده. در تابستان سرد و در زمستان گرم. درخت ها را برای ساختن سقف قطع نمی کردند. خانه والی قندهار

کرد؟ می شود آنچه را که در این کتاب ها آمده است، با اسناد و شواهدی محک زد، سنجید و آنها را سره ناسره کرد؟ راستی، ما از گذشته خود چه داریم که واقعیت ها را آن گونه که بوده نشان دهد؟ راحت تر این است که از خیر این

مصر باستان، جلال الدین اکبر، سلطان راضیه و بسیاری دیگر. در غرب به همان اندازه خشونت بوده که در شرق. اما چرا فلم های اینها چنان برایم جذاب است که نمی توانم، چشم از آنها بردارم؟ بزرگتر که شدم، همزمان با بیشتر شدن مشکلات در افغانستان، پیوسته می شنیدم که این مشکل

سخن از برگزاری یک نمایشگاه از ۱۵۰ عکس و تصویر قدیمی افغانستان است؛ نمایشگاهی که از سوی کتابخانه بریتانیا و به کمک مؤسسه آقاخان برای یک ماه در کابل برگزار شده است. نمی دانم، در این باب از کجا باید شروع کرد. چه بهتر که از همین گذشته شروع کنم؛ از گذشته خود، گذشته من، من نوعی.

وقتی دانش آموز بودم، هرگز یادم نمی آید، متعلمان از درس تاریخ خوش شان بیاید. نام آن را گذشته بودند یا گذشته بودیم "زنگ خواب". هر بهار که مکاتب شروع می شد و ما به صنف بالاتری می رفتیم، درس اولین روز معلم تاریخ قابل پیش بینی بود؛ حتا جملات معلم کمابیش یکی بود. مثلاً می گفتند: "بچه، تاریخ مهم است. ما باید گذشته خود را بدانیم و از آن پند بگیریم. ما گذشته پرافتخاری داریم، نیاکان نیکوکار و با شهامتی داشته ایم که جنگ های بسیار کرده اند و ابرقدرت های فلان و فلان را شکست داده اند."

اما هیچگاه برای بچه ها نه تاریخ مهم شد و نه خواندن درس تاریخ چنگی به دل زد. شب های امتحان تاریخ، سال های تولد و وفات پادشاهان را به حافظه می سپردیم و یاد می گرفتیم که کدام یکی آن دیگری را کشته است. تصویر و تصور ما از گذشته همین بود: چند اسم مشابه که بر کشور ما سلطنت کرده بودند. حالا این به ذهن و ذوق شاگردان بستگی داشت که هر کدام چه گونه تصویری از ظاهر آن پادشاهان می توانست، در ذهن خود بسازد. چون کتاب های تاریخ ما عکس

نداشت. اول فکر می کردم، تاریخ ما این طوری است: چنگی به دل نمی زند. خسته کن است. چه می دانم، پر از خشونت و کشتار است. سرایا خونریزی است. منحصر به نسل هایی از خاندان مشخصی است که هر کدام از آنها گهی پشت به زمین و گهی زمین به پشت می شدند. در نتیجه چندان جذاب نبود. اما خود من وقتی فلم های تاریخی را می دیدم، شیفته آنها می شدم. فتح مکه،

ریشه تاریخی دارد. کارهایی در گذشته باید می شد که نشد یا کارهایی شد که نباید می شد. این "شد و نشد" ها سوال های من در مورد گذشته و اهمیت آن را بیشتر و بیشتر می کرد. بخصوص وقتی می دیدم ملت های دیگر چه قدر در مورد به تصویر کشیدن گذشته خود خرج می کنند؛ چه قدر برای نگهداری چیزهایی که از گذشته مانده، جان می کنند؛ چه قدر در مورد گذشته خود می دانند و چه قدر در مورد گذشته خود اسناد و مدرک دارند و پیوسته هم به آن می افزایند. گذشته خود را از زاویه های مختلف می بینند؛ روایت های مختلف و گاه متضاد را می سنجند، سبک سنگین می کنند، محک می زنند.

اما وقتی نوبت به ما می رسید، می بینیم چه قدر گذشته ما ناروشن است، درست مثل آینده ما. عجب جایی گیر افتاده ایم ما. همه نشانه های راه پیموده شده، دیگر وجود ندارند و راه باقی مانده هم ناروشن است. بگرد تا بگردیم.

شاید به همین دلیل است که همواره دور خود می چرخیم و بارها در چاهی می افتیم که تازه از آن در آمده بودیم.

بعدها که بزرگتر شدم، با این گذشته ناروشن مشکل جدی تر شد و پرسش هایم بیشتر. آیا همین گونه که در کتاب های تاریخ ما نوشته اند، بوده است؟ آیا درست و دقیق نوشته اند؟ آیا می شود، به اینها اعتماد

می شد که نشد یا کارهایی شد که نباید می شد. این "شد و نشد" ها سوال های من در مورد گذشته و اهمیت آن را بیشتر و بیشتر می کرد. بخصوص وقتی می دیدم ملت های دیگر چه قدر در مورد به تصویر کشیدن گذشته خود خرج می کنند؛ چه قدر برای نگهداری چیزهایی که از گذشته مانده، جان می کنند؛ چه قدر در مورد گذشته خود می دانند و چه قدر در مورد گذشته خود اسناد و مدرک دارند و پیوسته هم به آن می افزایند. گذشته خود را از زاویه های مختلف می بینند؛ روایت های مختلف و گاه متضاد را می سنجند، سبک سنگین می کنند، محک می زنند.

دیو شمیر ریسانو په گهون ۱۷ تنه مامورین څارنوالی ته معرفي شول

تروه، گومل او اومنی ولسوالیو د پوهنې مدیران شامل دي. جنرال قادر وایي، چې د دوی دندې خنډول شوي او په رسمي توگه څارنوالی ته ورپېژندل شوي دي. د نوموړي په وینا، د ولایت مستوفي، د کلیو د پراختیا رییس او د همدې ریاست اداري مدیر به د خپلو دندو د دوام تر څنگ، څارنوالی ته د تحقیقاتو لپاره واستول شي. جنرال شبرعلي وویل، چې د پوهنې پخوانی رییس، د ولایت پخوانی مستوفي، د واز بخواد پوهنې پخوانی مدیر او ورسره د دې مدیریت غړي به هم، څارنوالی ته حاضر کړای شي. هغه زیاته کړه، چې په یادو شویو کسانو کې یې ځینې پخوا له دندو گوښه کړای شوي، چې ځینې یې نادرکه دي او ډېر ژر به تر عدلي تعقیب لاندې ونيول شي او څارنوالی ته به د څېړنو لپاره حاضر کړای شي. د پژواک د راپور له مخې، د ولایت د مرکز بښني یوه اوسېدونکي خانزاده تراب د څارنوالی دغه اقدام یو ټپک گام وباله او زیاته یې کړه، چې له دې سره د اداري فساد مخه نیول کېدای شي. د حاجي گلاب په نامه یوه بل اوسېدونکي وویل، چې پکتیکا ته ډېرې مرستې راځي، خو ټول همدا غټ خلک یې په جیبونو کې اچوي.

تورنجنال شبرعلي قادر سرباز د غوايي پر ۱۸ مه وویل، چې دوی د پلټنو پرمهال ۱۷ دولتي مامورین تورن پیدا کړل او څارنوالی ته یې معرفي کړل. هغه زیاته کړه، چې په دې دولتي مامورینو کې د ولایت اداري او مالي چارو رییس، د سړي میاشتي رییس، د پوهنې رییس، د ورومۍ،

په پکتیکا ولایت کې ۱۷ دولتي مامورین چې پر اداري فساد او اختلاس تورن وو، څارنوالی ته معرفي شوي دي. دولسمشر کرزي د ۱۲ مې گڼې فرمان پر بنسټ، د لویې څارنوالۍ یو پلاوی پکتیکا ولایت ته تللی و. د لویې څارنوالۍ در اغلي پلاوي مشر

۰۷۹۷۸۵۹۰۴۰ / ۰۷۰۰۵۹۶۲۰۵ - ۰۷۸۷۷۰۷۶۲۸ / ۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴

برای نشر اعلانات تان به این شماره ها تماس حاصل نمایید:

ERADA DAILY Afghan Media Resource center Establisher and Concessionaire: Haji sayed Daud Editor in chief: Khadem Ahmad Editor: Farhat yar Pashto Editor: Mujib Rahman Amiri Designer: Nabi "Paiwarry" Address: Behind Barea kout-cinema, first street of karti-e-char Email: erada.daily@yahoo.com	ادیتور پښتو: مجیب الرحمن امیری موبایل: ۰۷۰۸۸۷۰۶۶ دیزاین: نبي "پایوړی" همکار تخنیکي: محمد جمیل "احمد" مسوول توزیع و بازار یابی: عبدالسمیع ۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴ erada.daily@yahoo.com آدرس: د هرات کت، غیب سینما پر ښار کت، سړک اول کله ته چهار. ایمیل: erada.daily@yahoo.com	مرکز نشراتی افغان روزنامه ملی اراده موسس و صاحب امتیاز: حاجی سید داؤد مدیر مسوول: خادم احمد موبایل: ۰۷۰۰۵۹۶۲۰۵ Khadem.kabul@yahoo.com معاون: استاد مرتضی فرح تیار موبایل: ۰۷۹۷۲۵۳۱۶۴ Farhatyarm@yahoo.com	حق الاشتراک: قیمت یک شماره: (۵) افغانی سالانه: ۲۰۰۰ افغانی شش ماهه: ۱۰۰۰ افغانی برای موسسات و سفارتخانه ها: سالانه ۳۰۰ دالر امریکایی شش ماهه ۱۵۰ دالر امریکایی	اراده ورځپاڼه یوازې د سرلیکنې ننگه کوي، نورې لیکنې د لیکوال خپل نظر دي، ورځپاڼه یې مسئولیت پر غاړه نه اخلي.
--	--	--	---	--